

то подпигаше ръка за да го удари быде прободенъ въ гърдытъ съ тритъ остри върхове на смъртоносниа тризъбецъ. Той падна, тосъ част на колѣнетъ си и са омута въ примката; напразно са мълчаше той да са откачи отъ нея като са еще повече въ нея оплиташе безъ дума да продума ако и да получваше повторителны удары съ тризъбеца. И течеше кръвта му като изворъ и са обагри посыпанийтъ на арената пѣсъкъ. Той си наведе оржжіето въ знакъ на навиванье.

Тогасъ примкоборецтъ си оттегли примката и подпрѣнъ на тризъбеца си чакаше присѣдата като гледаше къмъ зрителитъ. И гладіатортъ, съ омаяны и отчаяны очи прегледваше сичкія циркъ, и срѣщаше очи втренчени къмъ себе си, но немплостивы и нестѣснательны.

Сѣкий шумъ вече и сѣка глъчка утихна, и мълченьето станъ по ужасно защото отъ нѣдѣ не са показваше знакъ за помилваніе. Нито една ръка, нито една женска ръка не са издигна за да възвѣсти милость и животъ. Споръ не са ползоваше отъ благоволеніето на народа и еще въ началото на тѣзи борба народтъ искаша участіе за Нигера. Народтъ са упи вече отъ кръвта, и не са благодареше вече съ едната научна часть на борбытъ, и интересната му страсть искаше сега жертвы и кръвопроливанія.

Злочестыйтъ гладіаторъ разумъ че осѣжданьето му е неостѣнно, но нито една молебна дума, нито едно стенанье испусна изъ устата си. Народтъ му присѣди смъртъ, и Споръ съ съвършенна но мълчителна покорность наведе си врата за да приеме страшний ударъ. Но понеже тризъбецтъ на гладіатора не можеше да докара мѣгновенна и вѣрна смъртъ, поевн са на арената единъ чудовищенъ чловѣкъ съ маска на лицето си и съ остра сабя въ ръка. Направо и съ правилны стѣпки приближаваше до гладіатора свирѣпыйтъ служител на смъртта, и го нахѣри колѣничилъ. Той олуви съ левата си ръка обезчестенія му черепъ, попила му врата съ върха на сабята и са обърна къмъ зрителитъ като очакваше може бы нѣкой знакъ на раскайванье и милость, но жестоко мълченье продължаваше да владѣе. Блѣснѣ сабята на въздуха и слетѣ, и гладіатортъ си прострѣ на пѣсъка, и трептяхъ членовѣтъ му, и станяхъ протегнаты и мъртвы.

Слугытъ извлѣкохъ на вѣнъ жалката плѣтъ презъ вратата на Смъртта, и я хвърлихъ въ многосъзната пещера, която на діалекта на цирка са наричаше *сѣблакалище*. И едва тя бѣ сложена въ послѣдното си жилище зе край и борбата между другытъ двама⁷единоборцы. Ножтъ на Емолпа, като нанесе смъртенъ ударъ на ученичеству